joomise päitses, tuim häbi wasta? Kas see oli õige? — — Kas oli tema kord, üks ainus kord heaga katsunud oma wenda pahast hukatuse-teest peasta, teda õige tee peale aidata? Kas oli tema seda katsunud? — Kaini täht!! — Kas ei kannud tema seda mitte oma otsaesise peal? Kas ei saaks needus tema peale langema, et tema oma wenda mitte ei ole hoidnud? — Need küsimised ja mõtted olid hirmsad ja öö ei tahtnud otsa jõuda. — „Aga eks ole tõsi, isa," oli pois küsinud, — „nenda kui Kaini ja Abeli wahel, ei või asi nüüd mitte enam olla?" — Emil sai järsku kuum palawaks häbi pärast. —

Kui tema pois oma armastusest täidetud, pehme südamega teaks, et tema isal üks wend on, kes kui kerjaja ümber hulgab? Mis saaks Karl omast isast pidama? Kas ei pööraks lapse süda ennast temast ära, kas ei saaks lapse armastus jahtuma ja surema? Jumal heidku armu, kui pois ühel pääwal kõiki teada saaks! Jme on muidugi, et tema seda weel kuulnud ei ole. — See tuli küll ka ainult selleşt, et rahwas juba kerjajat Weidneri enam tähelegi ei pannud. Ka tuli Emilile nüüd järsku meele, et tema ise Ernsti mõnel aeal enam näinud ei olnud. — Ehk oli tema haige, — ehk oli tema kusagil maas, hukka läinud, ilma abita. „Kus on sinu wend?" kostis Emil Weidneri

neri kõrwades ja hirm ja koledus waputasiwad teda.

Wiimaks oli ometigi öö möödas ja igapäiwine pääwakäik algas. Aga Emil Weidner ei leidnud rahu, wiimase öö mõtted ja hirmutused rususiwad weel tema peal. Pahal meelel ja sõna-lausumata käis tema ümber. — „Mees, mis on Sinule juhtunud?" küsis naene, aga tema ei saanud wastust.

Kui Karl kooli läks, siis waatas isa teda hirmuga takka: kui temale täna keegi seda ütleks! —

Tema walwas poisi peale, kui see koolist tagasi tuli. — Mis oli poisile juhtunud? — Muidu tuli tema ikka rõõmsa kargamisega, täna tuli tema wenitates ja — pois oli nutnud. —

„Karl," ütles isa ja wiis poissi tuppa — „mis on sündinud? On Sinule midagi häda tehtud?"

„Oh isa," ütles Karl nutu-healega, „kui meie koolist tulime, oli ühel uulitsa-nurgal üks waene, wäga waene mees ja tema libises maha ja kepp tukkus tema käest, ja mina wõtsin seda üles. Ja siis naersiwad teised ja ütlesiwad, see waene mees olla Sinu wend ja olla täis joobnud. Oh isa, see ei ole ometigi tõsi! Sinul ei ole ometigi wenda, kes kerjama piab?" Ja küsides waatasiwad lapse silmad isa peale.

Oh, kuida tõusis keew palawus Emili süda-